A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2010. november 24.*

A C-40/10. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: J. Currall, G. Berscheid és J.-P. Keppenne, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek,

támogatja:

az **Európai Parlament** (képviselik: S. Seyr és A. Neergaard, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: francia.

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: M. Bauer, meghatalmazotti minőségben, segítője: D. Waelbroeck ügyvéd)

alperes ellen,

támogatják:

a **Dán Királyság** (képviseli: B. Weis Fogh, meghatalmazotti minőségben),

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: J. Möller és B. Klein, meghatalmazotti minőségben),

a **Görög Köztársaság** (képviselik: A. Samoni-Rantou és S. Chala, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg),

a **Litván Köztársaság** (képviselik: D. Kriaučiūnas és R. Krasuckaitė, meghatalmazotti minőségben),

az **Osztrák Köztársaság** (képviseli: E. Riedl, meghatalmazotti minőségben),

a **Lengyel Köztársaság** (képviseli: M. Szpunar, meghatalmazotti minőségben),

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselik: S. Behzadi-Spencer és L. Seeboruth, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók,

az EUMSZ 263. cikk alapján 2010. január 22-én benyújtott, megsemmisítés iránti keresete tárgyában

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, Juhász E., J. Malenovský és T. von Danwitz (előadó) bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető: R. Şereş tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. október 21-i tárgyalásra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetlevelében az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság részben semmisítse meg az Európai Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai díjazásának és nyugdíjának, valamint az azokra alkalmazott korrekciós együtthatóknak 2009. július 1-jétől kezdődő hatállyal történő kiigazításáról szóló, 2009. december 23-i 1296/2009/EU, Euratom tanácsi rendeletet (HL L 348., 10. o., a továbbiakban: megtámadott rendelet), mert e rendelet sérti az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzatának, valamint az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről és a Bizottság tisztviselőire vonatkozó egyedi átmeneti intézkedések bevezetéséről szóló, a 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom rendelettel (HL L 124., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 130. o.) módosított, 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletet (HL L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 5. o.; a továbbiakban: személyzeti szabályzat) és az említett személyzeti szabályzat XI. mellékletének 1. és 3–7. cikkét annyiban, amennyiben egyrészt a személyzeti szabályzatban előírt különböző összegeket helytelenül igazította ki, másrészt a megtámadott rendelet felülvizsgálatát lehetővé tevő új jogi alapot teremtett.

Jogi háttér

A személyzeti szabályzat

2 A személyzeti szabályzat 65. cikke kimondja:

„(1) A Tanács minden évben felülvizsgálja a Közösségek tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak díjazását. E felülvizsgálatot szeptemberben kell elvégezni, a Bizottságnak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatalának a tagállamok nemzeti statisztikai hivatalaival egyetértésben elkészített közös indexén alapuló közös jelentése alapján; az index a Közösségek minden egyes országában a július 1-jén fennálló helyzetet tükrözi.

E felülvizsgálat során a Tanács mérlegeli, hogy a Közösségek gazdasági és szociális politikájának keretében a díjazást ki kell-e igazítani. Különös figyelmet kell fordítani a közszolgálatbeli fizetések emelkedésére és a személyzetfelvétel szükségleteire.

(2) A megélhetési költségek jelentős változása esetén a Tanács két hónapon belül határoz a súlyozás kiigazításáról és adott esetben visszamenőleges hatályú alkalmazásáról.

(3) E cikk alkalmazásában a Tanács a Bizottság javaslata alapján az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 148. cikke (2) bekezdése második albekezdése első francia bekezdésében és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 118. cikke (2) bekezdése második albekezdése első francia bekezdésében meghatározottaknak megfelelően minősített többséggel jár el."

3 A személyzeti szabályzat 82. cikkének (2) bekezdése értelmében, amennyiben a Tanács a 65. cikk (1) bekezdésével összhangban a díjazás kiigazításáról határoz, ugyanezt a kiigazítást kell alkalmazni a nyugdíjakra is.

4 A személyzeti szabályzat 65a. cikke értelmében a személyzeti szabályzat 64. és 65. cikkének végrehajtására vonatkozó szabályokat a XI. melléklet határozza meg.

5 „A személyzeti szabályzat 64. és 65. cikkének végrehajtására vonatkozó szabályok" címet viselő XI. melléklet több fejezetből áll, melyek közül az 1–3. cikkből álló első fejezet a díjazásnak a személyzeti szabályzat 65. cikkének (1) bekezdésében előírt éves felülvizsgálatával foglalkozik, míg a második a díjazásnak és a nyugdíjaknak a személyzeti szabályzat 65. cikkének (2) bekezdése szerinti időközi kiigazításáról szól. A második fejezet a 4–7. cikkekből áll.

6 A személyzeti szabályzat XI. mellékletének 1. fejezetében található „Az éves kiigazításokat meghatározó tényezők" című 1. szakasz. E szakasz 1. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „[a] személyzeti szabályzat 65. cikkének (1) bekezdésében előírt felülvizsgálat céljából, az Eurostat minden évben október vége előtt jelentést készít a brüsszeli megélhetési költségek változásáról, a brüsszeli és a tagállamokban található meghatározott alkalmazási helyek közötti gazdasági paritásokról, valamint a központi közigazgatásban foglalkoztatott nemzeti köztisztviselőknek fizetett bérek

vásárlóerejének változásáról". Az említett cikk (2)–(4) bekezdése pontosításokat tartalmaz az Eurostat által a tagállamokkal együttműködve követendő eljárásra vonatkozóan a brüsszeli megélhetési költségek (Brüsszeli Nemzetközi Index), a Brüsszelen kívüli megélhetési költségek (gazdasági paritások és közvetett mutatók), valamint nyolc tagállam központi közigazgatásában dolgozó nemzeti tisztviselők fizetése vásárlóereje (fajlagos mutatók) változásának kiszámítását illetően.

7 A személyzeti szabályzat XI. melléklete „A díjazás és a nyugdíjak éves kiigazítására vonatkozó szabályok" című 2. szakaszának 3. cikke értelmében:

„(1) Július 1-jétől kezdődő hatállyal a személyzeti szabályzat 65. cikkének (3) bekezdése értelmében a Tanács – a Bizottság javaslata és az e melléklet 1. szakaszában meghatározott kritériumok alapján – minden év vége előtt határoz a díjazás és a nyugdíjak kiigazításáról.

(2) A kiigazítás összegét a Brüsszeli Nemzetközi Index és a fajlagos mutató szorzatával határozzák meg. A kiigazítást nettó értékben, egységes százalékban fejezik ki.

(3) Az így rögzített kiigazítások összegét a következő módszerrel összhangban kell belefoglalni a személyzeti szabályzat 66. cikkében és XIII. mellékletében, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 20., 63. és 93. cikkében található alapilletmény-táblázatokba.

[...]

(6) Az intézmények a tisztviselők, volt tisztviselők és egyéb érintett személyek díjazásának és nyugdíjának pozitív vagy negatív kiigazítását visszamenőleges hatállyal végzik el a tényleges időpont és a következő kiigazításról szóló határozat hatálybalépésének időpontja közötti időszakra vonatkozóan.

Amennyiben ez a visszamenőleges kiigazítás a túlfizetett összegek visszaigénylését teszi szükségessé, ezt a visszaigénylést a következő kiigazításról szóló határozat hatálybalépésének időpontjától számított legfeljebb tizenkét hónapra lehet elosztani".

8 A személyzeti szabályzat XI. melléklete 4. cikkének (1) bekezdése értelmében „a díjazásokra és nyugdíjakra vonatkozóan a személyzeti szabályzat 65. cikkének (2) bekezdése értelmében[, január 1-jétől kezdődő hatállyal] időközi kiigazítást kell végezni, amennyiben június és december között jelentős változás következik be a megélhetési költségekben […], és a vásárlóerő adott éves referencia-időszakon belüli változására vonatkozó előrejelzést megfelelően figyelembe kell venni".

9 A személyzeti szabályzat XI. mellékletének 5. fejezete a „Kivételi záradék" címet viseli. E fejezet a 10. cikkből áll, amely kimondja:

„Ha a Bizottság által e célból rendelkezésre bocsátott objektív adatok alapján értékelve a Közösségen belüli gazdasági és szociális helyzetben komoly és hirtelen romlás következik be, a Bizottság megfelelő javaslatokat nyújt be, amelyekkel kapcsolatban a Tanács az EK-Szerződés 283. cikkében megállapított eljárással összhangban jár el".

10 Az említett melléklet „Záró rendelkezések és felülvizsgálati záradék” elnevezésű 7. fejezete a 15. cikkből áll, amely kimondja:

„(1) E melléklet rendelkezéseit 2004. július 1-jétől 2012. december 31-ig kell alkalmazni.

(2) A rendelkezéseket a negyedik év végén elsősorban költségvetési kihatásaik figyelembevételével vizsgálják felül. E célból a Bizottság jelentést, valamint – adott esetben – az EK-Szerződés 283. cikke alapján az e melléklet módosítására vonatkozó javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak”.

A megtámadott rendelet

11 Annak érdekében, hogy a Tanács a személyzeti szabályzat XI. melléklete 3. cikkének megfelelően a 2009. év vége előtt döntsön a Közösségek tisztviselői és egyéb alkalmazottai díjazásának és nyugdíjának kiigazításáról, a Bizottság 2009. október 29-én előterjesztette a COM (2009) 603 végleges javaslatot.

12 2009. november 19-én módosított rendeletjavaslat előterjesztésére került sor (COM (2009) 629 végleges), miután két tagállam helyesbítette a személyzeti szabályzat XI. melléklete 1. cikke (4) bekezdésének a) pontjában szereplő vásárlóerő-változás számítása alapjául szolgáló, a referencia-időszakra vonatkozó statisztikai adatait.

13 E javaslat indokolásának 3.1 pontja szerint a fajlagos mutató 2,8%, a Brüsszeli Nemzetközi Index 0,9%, a díjazás és a nyugdíjak kiigazításának javasolt mértéke Belgiumban és Luxemburgban 3,7% volt, ami megfelelt a fent említett két tényező összegének. A rendeletjavaslatban felsorolt összegek egészére nézve 3,7%-os mértékű kiigazítás szerepelt.

14 A megtámadott rendelet csupán részben követte a Bizottság javaslatát.

15 A megtámadott rendelet (1) preambulumbekezdése szerint, amely átveszi a javaslat egyetlen preambulumbekezdését: „[a]nnak biztosítása érdekében, hogy az Európai Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai díjazásának vásárlóereje kövesse a nemzeti köztisztviselők illetményei vásárlóerejének változásait, a 2009. évi éves felülvizsgálat keretében ki kell igazítani a Unió tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak díjazását és nyugdíját."

16 A megtámadott rendelet (2) preambulumbekezdése, amelyet a Tanács illesztett a szövegbe, kimondja, hogy „[a] Bizottságnak a díjazás és nyugdíjak kiigazítására vonatkozó előterjesztését a pénzügyi és gazdasági válság fényében és az Európai Unió gazdasági és szociálpolitikájának részeként módosítani kell. A helyzetet adott esetben felül kell vizsgálni."

17 A megtámadott rendelet 2. és 4–17. cikke tartalmazza a díjazások Tanács által 1,85%-os kiigazítási kulcs alkalmazásával elfogadott új összegeit, amelyek a Bizottság által javasolt, 3,7%-os kiigazítási kulcs alkalmazásával kiszámított összegek helyébe léptek.

18 A megtámadott rendelet 18. cikke értelmében, amelynek a Bizottság javaslatában nincs megfelelője:

„Ezt a rendeletet szükség esetén felül kell vizsgálni, és e célból a Bizottság adott esetben előterjeszti az e rendelet módosítására vonatkozó javaslatot, amelyről a Tanács minősített többséggel határoz."

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

19 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– semmisítse meg a megtámadott rendeletet, annak 1., 3. és 19. cikke kivételével, fenntartva a rendelet joghatásait a Tanács által a személyzeti szabályzat 64. és 65. cikkének, valamint XI. mellékletének helyes alkalmazásával megalkotandó új rendelet hatálybalépéséig;

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

20 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant; és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

21 A Bíróság elnöke 2010. február 26-i végzésével engedélyezte a Parlament számára, hogy a Bizottság kereseti kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

22 A Bíróság elnöke 2010. május 4-i végzésével engedélyezte a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Litván Köztársaság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága számára, hogy a Bizottság kereseti kérelmeinek támogatása végett beavatkozzanak.

23 A Bíróság elnöke 2010. június 30-i végzésével elutasította az Union Syndicale Luxembourg beavatkozás iránti kérelmét, azzal az indokkal, hogy az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 40. cikke második bekezdésének második mondata szerint az Union Syndicale Luxembourg mint a luxemburgi jog szerint létrejött jogi személy nem avatkozhat be a jelen ügybe.

24 A Bizottság gyorsított eljárás iránti kérelmét a Bíróság elnöke 2010. február 26-i végzésével elutasította.

A keresetről

25 Keresetének alátámasztására a Bizottság két jogalapot hoz fel, amelyek a személyzeti szabályzatnak és a személyzeti szabályzat XI. mellékletének egyrészt a megtámadott rendelet 2. és 4–17. cikke általi, másrészt e rendelet 18. cikke általi megsértésére vonatkoznak.

A személyzeti szabályzat 65. cikkének, valamint XI. melléklete 1. és 3. cikkének megsértésére vonatkozó, első jogalapról

A felek érvei

26 Első jogalapjában a Bizottság azzal érvel, hogy a Tanács helytelenül igazította ki a személyzeti szabályzatban és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekben szereplő különböző összegeket, amikor a Bizottság által javasolt, 3,7%-os kiigazítási kulcs alapján kiszámított összegek helyett 1,85%-os kiigazítási kulcs alapján kiszámított összegeket fogadott el.

27 Az 1,85%-os kiigazítási kulcs, amely pontosan a fele a Bizottság által kiszámított kulcsnak, nem származhat a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 1. és 3. cikkében szereplő tényezőkből. Azt átalányjelleggel fogadták el, a megtámadott rendelet időpontjában fennálló gazdasági helyzetből adódó általános megfontolásokra tekintettel.

28 Márpedig a személyzeti szabályzat 65. cikke, valamint a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 1. és 3. cikke mechanikus számítási módszert hozott létre, amely semmiféle mérlegelési lehetőséget nem hagy a Tanács számára, kivéve a bemutatott számok vitatását. A díjazás éves kiigazítása tehát nem jogalkotási aktus, hanem inkább csupán adminisztratív, mint normatív jellegű végrehajtási intézkedés.

29 Már magából a személyzeti szabályzat XI. melléklete 3. cikkének a szövegéből is kitűnik, hogy a Tanácsnak e területen csupán kötött hatásköre van. A Tanács állításával ellentétben a személyzeti szabályzat 65. cikke nem részesülhet előnyben e 3. cikkel szemben, mivel e két rendelkezés a normahierarchiában azonos szinten áll. Emellett a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikke felesleges volna, ha e melléklet 3. cikke már mozgásteret biztosítana a Tanács számára, lehetővé téve a 3. cikkben meghatározott tényezőkön túlmenően olyan, a referencia-időszakon kívüli tényezők figyelembevételét, mint a díjazás kiigazításáról szóló rendelet elfogadásakor fennálló gazdasági vagy pénzügyi helyzet.

30 Azt a körülményt, hogy a Tanácsnak a díjazás és a nyugdíjak kiigazításáról szóló rendelet elfogadására vonatkozó hatásköre kötött, ugyancsak megerősíti a 81/72. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 1973. június 5-én hozott ítélet (EBHT 1973., 575. o., 9. és 10. pont), valamint az 59/81. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 1982. október 6-án hozott ítélet (EBHT 1982., 3329. o., 23–25. pont), amelyeket a díjazás kiigazításának korábbi módszerére vonatkozóan hoztak, amely módszer a személyzeti

szabályzat jelenlegi XI. mellékletében szereplőnél kevésbé kötött és kevésbé részletes jogi szabályozáson alapult.

31 A Bizottság hangsúlyozza, hogy a személyzeti szabályzat XI. mellékletében szereplő kiigazítási módszer mechanikus jellege magának a Tanácsnak a szándékait tükrözi, amely a 723/2004 rendeletben elfogadta a Bizottság által abból a célból javasolt módszert, hogy középtávon bizonyos stabilitást hozzon létre, és amely a Tanács számára ellensúlyt jelentő több tényezőt tartalmaz. E tekintetben a Bizottság megemlíti az Unió által kifizetett díjazásra kivetett „külön illeték" bevezetését és a nyugdíjrendszer járulékainak emelését, amely intézkedések hatására csökkent az illetmények emelkedése. A Bizottság emellett emlékeztet arra, hogy a személyzeti szabályzat XI. mellékletében szereplő éves kiigazítási módszer negatív és pozitív eredményre egyaránt vezethet. E szempontokra tekintettel, amikor a Tanács elfogadta e módszert, beleegyezett abba, hogy a személyzeti szabályzat XI. melléklete hatályban létének időtartamára, vagyis nyolc évre, főszabály szerint köti magát az e mellékletben előírt feltételek betartásához.

32 A Bizottság szerint a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikke az egyetlen rendelkezés, amely lehetővé teszi a gazdasági és szociális helyzet hirtelen romlásának figyelembevételét. E cikk azonban nem alkalmazandó a jelen esetben.

33 A Tanács nem változtathatta volna át a Bizottságnak a személyzeti szabályzat XI. melléklete 3. cikke alapján előterjesztett javaslatát az említett 10. cikket jogi alapul vevő javaslattá, amely cikk széles mérlegelési jogkört biztosít a Bizottság számára abban a kérdésben, hogy szükséges-e ezen rendelkezés alapján javaslatot tenni. Emellett a Tanács nem intézett hivatalos felhívást a Bizottsághoz, amelyben a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikkén alapuló javaslat megtételére kérte volna fel. Másfelől, még az ilyen javaslat Bizottság általi előterjesztése is csupán a személyzeti szabályzat jövőbeni módosítására vonatkozhatott volna, és nem mentesítette volna a kötött

hatáskörrel rendelkező Tanácsot azon kötelezettsége alól, hogy az e melléklet 3. cikkének (1) bekezdésében szereplő hatáskörét gyakorolva a 2009. év vége előtt 2009. július 1-jei hatállyal döntsön a díjazás és a nyugdíjak kiigazításáról.

34 Emellett a személyzeti szabályzat XI. melléklete 10. cikkének az EUMSZ 336. cikkre (korábban EK 238. cikk) való hivatkozására tekintettel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően a díjazás kiigazításának módszere csupán a Parlament és a Tanács által, a rendes jogalkotási eljárást követve módosítható. Az állítólagos sürgősség nem teszi lehetővé a Tanács számára, hogy áthágja e követelményeket. Azáltal, hogy a 723/2004 rendeletben nem írta elő ideiglenes intézkedések meghozatalának lehetőségét, a Tanács tudatosan elfogadta a kivételi záradék alkalmazásának „lassúságát".

35 Végezetül a Bizottság hangsúlyozza, hogy az összes – akár negatív, akár pozitív – pénzügyi változás figyelembevételével járó időbeli eltolódás a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 3. cikkében előírt eljárás velejárója. Így a gazdasági válság figyelembevételére a 2010-es időszakban fog majd sor kerülni, amennyiben a referenciatagállamok 2009 júliusa és 2010 júniusa között megjelenítették a gazdasági válság hatásait a saját nemzeti közigazgatásukban dolgozók fizetésében. Következésképpen e melléklet 10. cikke alkalmazásának a valóban kivételes és váratlan helyzetekre kellene korlátozódnia.

36 Mindazonáltal a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság a díjazás és a nyugdíjak rendszere folytonosságának megszakadását elkerülendő, alkalmazza az EUMSZ 264. cikk második bekezdését oly módon, hogy a megsemmisített rendelkezések joghatásai fennmaradnak mindaddig, amíg a Tanács a meghozandó ítélet végrehajtásaként új

rendeletet nem fogad el, a Bizottság javaslatával összhangban, 2009. július 1-jével kezdődő hatállyal.

37 A Parlament a Bizottság összes jogalapját és kérelmét támogatja. Többek között hangsúlyozza, hogy a személyzeti szabályzat XI. melléklete 3. cikkének elfogadásával a Tanács előre meghatározta a személyzeti szabályzat 65. cikkén alapuló jogköre gyakorlásának módját, így a díjazás és a nyugdíjak éves kiigazítására vonatkozó döntés csupán az említett XI. mellékletben előírt szempontok egyszerű végrehajtása. A személyzeti szabályzat 65. cikkének (3) bekezdését ennélfogva olyan rendelkezésként kellene értelmezni, mint amely csupán végrehajtási jogkört biztosít a Tanács számára az éves kiigazítás tekintetében. A személyzeti szabályzat XI. melléklete 10. cikkének alkalmazása a Bizottságtól származó kezdeményezést és az EUMSZ 336. cikk szerinti rendes jogalkotási eljárás alkalmazását feltételezi. Márpedig a jelen esetben nem követték ezt az eljárást.

38 Ezzel szemben a Tanács úgy véli, hogy a személyzeti szabályzat 65. cikkének és a XI. mellékletnek a szövegére és rendszerére tekintettel továbbra is rendelkezik mérlegelési jogkörrel a díjazás és a nyugdíjak éves kiigazítása terén, noha nem vitatja, hogy a Bizottság e XI. melléklet 1. cikke alkalmazásával helyesen végezte el az éves kiigazítás kiszámítását. Az említett 65. cikk (1) bekezdésében szereplő „különös" kifejezésre hivatkozva a Tanács azzal érvel, hogy a személyzeti szabályzat XI. melléklete meghatározza bizonyos, a díjazás és a nyugdíjak szintjének vizsgálatakor figyelembe veendő szempontok alkalmazásának módját, azonban e melléklet nem zárja ki más szempontok figyelembevételének lehetőségét.

39 Még ha a személyzeti szabályzat XI. mellékletének elfogadásával a Tanács bele is egyezett abba, hogy hatályban létének időtartamára, főszabály szerint köti magát az e mellékletben előírt feltételek betartásához, ez nem jelenti azt, hogy minden mozgástérről

lemondott volna a díjazás és a nyugdíjak éves kiigazításának meghatározásában. A Tanács ugyanis nem törölte a személyzeti szabályzat 65. cikkét, hogy a személyzeti szabályzat XI. melléklete 3. cikkének rendelkezéseivel helyettesítse azt be, és az e területen fennálló döntéshozatali jogkörét sem ruházta teljes mértékben a Bizottságra. A személyzeti szabályzat XI. melléklete 3. cikkének Bizottság által védett olvasata, amely szerint e cikk mechanikus jellegű eljárást hoz létre, megfosztaná a személyzeti szabályzat 65. cikkét a hatékony érvényesüléstől. E tekintetben irreleváns, hogy a Tanácsnak a díjazás és a nyugdíjak éves kiigazításáról szóló döntése törvényhozási vagy végrehajtási aktus.

40 Emellett a Bíróság a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 1982. október 6-án hozott ítéletének 32. pontjában; és az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága a T-544/93. és T-566/93 sz., Abello és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1995. december 7-én hozott ítéletében (EBHT 1995., I-A-271. o. és II-815. o., 53. pont); a T-158/98. sz., Bareyt és társai kontra Bizottság ügyben 2000. november 8-án hozott ítéletében (EBHT-KSZ 2000., I-A-235. o. és II-1085. o., 57. pont), valamint a T-201/00. és T-384/00. sz., Ajour és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. szeptember 25-én hozott ítéletében (EBHT-KSZ 2002., I-A-167. o. és II-885. o., 47. pont) megállapította, hogy a Tanács a díjazás és a nyugdíjak éves kiigazítása terén mérlegelési mozgástérrel rendelkezik.

41 A Tanács mindenképpen mérlegelési mozgástérrel rendelkezik olyan rendkívül súlyos gazdasági válság esetén, mint amely 2008 végén jelentkezett, és amelynek bekövetkeztét és mélységét senki nem láthatta előre a 723/2004 rendelet elfogadásának idején. Nem képzelhető el, hogy bármely felelős jogalkotó teljes mértékben lemondjon a valamely súlyos gazdasági és szociális válság esetén elengedhetetlen rugalmasságról.

42 Ez, a személyzeti szabályzat 65. cikkén alapuló mérlegelési mozgástér a személyzeti szabályzat XI. melléklete 10. cikkétől függetlenül fennáll. Igaz, ez utóbbi cikk alkalmazása hasonló eredményre vezethetne. Azonban a díjazás és a nyugdíjak éves

kiigazításának elfogadásához e 10. cikk alkalmazása a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 3. cikkében szereplőnél nehézkesebb eljárás lefolytatását igényelné, ami kiemeli, hogy az említett 10. cikknek nem célja, és nem is következménye a Tanács számára a személyzeti szabályzat 65. cikkében előírt mérlegelési jogkör helyettesítése. Ilyen összefüggésben a Tanács azt állítja, hogy még az EUMSZ 336. cikk szerinti rendes jogalkotási eljárás alkalmazása esetén is lehetősége van arra, hogy az EUMSZ 294. cikk (9) bekezdésével összhangban egyhangúlag módosítsa a Bizottság javaslatát, még akkor is, ha a Bizottság erre vonatkozóan negatív véleményt ad.

43 Emellett a személyzeti szabályzat 65. cikke, illetve a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 1. és 3. cikke, valamint az említett XI. melléklet 10. cikke alapján elfogadható aktusok tárgya csupán részben azonos. E 10. cikk hatálya ugyanis jóval szélesebb, mint a többi rendelkezésé, amennyiben e cikk lehetővé teszi nemcsak a díjazásoknak és nyugdíjaknak a módszer „mechanikus" alkalmazásából adódó kiigazítását, hanem a módszer alkalmazásának jogalkotói aktus útján történő felfüggesztését, a módszer módosítását vagy annak eltörlését is. A jogban gyakran előfordul, hogy jogi alapok részben átfedésben vannak.

44 A díjazásoknak és a nyugdíjaknak a megtámadott rendeletben előírt 1,85%-os emelése az Unió tisztviselőinek vásárlóképessége fenntartására hivatott, ellensúlyozva a Brüsszelben tapasztalt infláció (0,9%), a tisztviselők nyugdíjrendszerbe fizetett járulékai emelkedésének (0,4%) és a külön illeték emelkedésének (0,43%) hatásait. Az Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai díjazásának és nyugdíjainak ennél jelentősebb mértékű emelése csupán az uniós polgárok értetlenségét váltaná ki. Ráadásul az ilyen emelés további terhet jelentene a tagállamok költségvetése számára, tovább súlyosítva a gazdasági válság által szükségessé tett beavatkozásból adódó terheket. A gazdasági válság következtében a tagállamok által saját tisztviselőikkel szemben hozott

intézkedésekre tekintettel nem lett volna elegendő megvárni, hogy ezen intézkedések hatása megjelenjen az Unió tisztviselői díjazásának és nyugdíjainak következő, a 2010. év végi éves kiigazításában.

45 Ami a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikkét illeti, a Tanács mindenekelőtt vitatja azon állítást, amely szerint e cikk kizárólag a díjazás és a nyugdíjak éves kiigazítása „rendes" módszerének valamely más módszerrel való esetleges felváltására vonatkozna, amely kizárólag a jövőre nézve volna alkalmazandó oly módon, hogy e „rendes" módszer végrehajtásából kizárná e 10. cikk alkalmazását. Különösen az a körülmény, hogy az említett 10. cikk elnevezése „kivételi záradék", bizonyítja, hogy e cikk a gazdasági és szociális helyzet komoly és hirtelen romlása esetén lehetővé teszi az éves kiigazítás helyesbítését anélkül, hogy a „rendes" módszert a jövőre nézve módosítani kellene.

46 A jelen esetben a személyzeti szabályzat XI. melléklete 10. cikke alkalmazásának tárgyi feltételei fennállnak. A referencia-időszak alatt ugyanis az Uniónak a pénzügyi válság okozta rendkívül súlyos gazdasági válsággal kellett szembenéznie. E válság 2008 második félévétől éreztette hatásait, amelyek 2009 elején voltak rendkívül súlyosak. E hatásokat a Bizottság javaslatában mégsem vették figyelembe.

47 A Bizottság annak ellenére nem folyamodott a személyzeti szabályzat XI. melléklete 10. cikkének alkalmazásához, hogy saját kezdeményezésre köteles fellépni, ha a gazdasági és szociális helyzet komoly és hirtelen romlására utaló jeleket tapasztal, és adott esetben köteles e cikk alapján megfelelő időben alkalmas javaslatot előterjeszteni. A megtámadott rendelet elfogadását megelőzően a Tanács előkészítő szerveinél lefolytatott viták során felmerült az említett 10. cikk alkalmazásának lehetősége. Márpedig

a Bizottság két, 2009 novemberének végén, illetve decemberének elején tartott ülésen jelezte, hogy nem terjeszt elő javaslatot e jogi alap alkalmazásával.

48 A Tanács azt állítja, hogy a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikke alapján előterjesztett bizottsági javaslat hiányában nem folyamodhatott e cikkhez. Következésképpen nem volt más választása, mint a személyzeti szabályzat 65. cikke alapján őt megillető mérlegelési mozgástér használatával a megadott határidőn belül elfogadni a megtámadott rendeletet. A Bíróság több alkalommal elismerte, hogy „rendkívüli és előre nem látott helyzetek" *ad hoc* megoldásokat igényelhetnek annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az Unió számára a fellépést és a felelősségvállalást, ami tagadhatatlanul igaz a jelen esetben is. Mindenesetre, még ha a Bizottság 2009 decemberében javaslatot is tett volna a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikke alapján, az e cikkben előírt eljárás nehézkessége miatt e javaslatot lehetetlen lett volna az év vége előtt elfogadni.

49 Noha a dán, a német, a litván és a lengyel kormány, valamint az Egyesült Királyság Kormánya osztja a Tanács jogalapjait és kérelmeit, azokhoz bizonyos pontosításokat fűznek.

50 Így a személyzeti szabályzat 65. cikkének és a személyzeti szabályzat XI. melléklete 10. cikkének szövegéből, valamint a Bíróság és a Törvényszék ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a Tanács mérlegelési jogkörrel rendelkezik a díjazás és nyugdíjak éves kiigazítása tekintetében, különösen az e kiigazítás során figyelembe veendő tényezőket illetően. Közelebbről, a személyzeti szabályzat 65. cikke és a személyzeti szabályzat XI. melléklete nem sorolja fel kimerítően egyrészt a Tanács által érvényesen figyelembe vehető, másrészt a Tanács által kötelezően figyelembe veendő tényezőket.

51 Az Unió intézményi egyensúlya szerint a Tanács nem a Bizottság egyszerű „végrehajtó szerve". Főszabály szerint a Tanács nem köteles módosítás nélkül elfogadni a Bizottságtól származó jogalkotási aktust, hanem egyhangúlag módosíthatja azt, az eljárástól függően a Parlament részvételével, vagy a nélkül. A Tanács kizárólag arra köteles, hogy ne térjen el a javaslat tárgyától és céljától, amely kötelezettségnek a jelen esetben eleget tett. Emellett, noha bizonyos végrehajtási jogköröket a Bizottságra ruháztak, a Tanácsnak számos esetben lehetősége van arra, hogy megakadályozzon valamely, a Bizottság által javasolt jogi aktust. A személyzeti szabályzat XI. melléklete 3. cikkének szövegéből nem tűnik ki egyértelműen, hogy az a Tanácsra hatáskörként a bizottsági javaslat puszta „hitelesítését" bízná.

52 A személyzeti szabályzat XI. melléklete 10. cikkének Bizottság szerinti értelmezése szerint a Bizottság teljes mértékben megakadályozhatná a kivételi záradék alkalmazását, ezáltal megfosztva a hatékony érvényesüléstől e rendelkezést.

A Bíróság álláspontja

53 A személyzeti szabályzat 65. cikkének valamint XI. melléklete 1. és 3. cikkének a megtámadott rendelet 2. és 4–17. cikke általi megsértésére vonatkozó, első jogalap felveti azt a kérdést, hogy a Tanács rendelkezik-e, és ha igen, milyen mértékben rendelkezik, mérlegelési jogkörrel, amely lehetővé teszi számára, hogy súlyos gazdasági válságra

való hivatkozással eltérjen a Bizottságnak az Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai díjazásának és nyugdíjának éves kiigazítására vonatkozó javaslatától.

54 A személyzeti szabályzat 65. cikke mondja ki az Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai díjazásának és nyugdíjának éves felülvizsgálatára és esetleges kiigazítására vonatkozó alapszabályt, amely kiigazítás a személyzeti szabályzat 82. cikkének (2) bekezdése értelmében a megszerzett nyugdíjakra is vonatkozik. Az említett 65. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a Tanács minden évben felülvizsgálja a Közösségek tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak díjazását. E felülvizsgálat során a Tanács mérlegeli, hogy a Közösségek gazdasági és szociális politikájának keretében a díjazást ki kell-e igazítani. Különös figyelmet kell fordítani a közszolgálatbeli fizetések emelkedésére és a személyzetfelvétel szükségleteire.

55 A személyzeti szabályzat 65. cikke (1) bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy e rendelkezés mérlegelési jogkört biztosít a Tanács számára a díjazások mértékének éves felülvizsgálata során (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 1973. június 5-én hozott ítélet 7. és 11. pontját, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 1982. október 6-án hozott ítélet 20–22. és 32. pontját).

56 Mindazonáltal a személyzeti szabályzat 65a. cikke kimondja, hogy az említett 65. cikk végrehajtására vonatkozó szabályokat a személyzeti szabályzat XI. melléklete határozza meg.

57 E melléklet „A díjazás és a nyugdíjak éves kiigazítására vonatkozó szabályok” elnevezésű 3. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a Tanács a Bizottság javaslata és a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 1. szakaszában meghatározott kritériumok alapján minden év vége előtt határoz a díjazás és a nyugdíjak kiigazításáról, július

1-jétől kezdődő hatállyal. Az említett 3. cikk (2) bekezdése szerint a kiigazítás összegét a Brüsszeli Nemzetközi Index és a fajlagos mutató szorzatával határozzák meg, és a kiigazítást nettó értékben, egységes százalékban fejezik ki. Végül a személyzeti szabályzat XI. melléklete 3. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy az így rögzített kiigazítások összegét az ott kifejtett módszerrel összhangban kell belefoglalni a személyzeti szabályzat, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek bizonyos rendelkezéseiben található alapilletmény-táblázatokba.

58 Ebből következik, hogy a fenti pontban bemutatott rendelkezések szövege és rendszere szerint a személyzeti szabályzat XI. melléklete 3. cikke kimerítően határozza meg a díjazás mértékének éves kiigazítására vonatkozó szempontokat.

59 Végezetül, annak meghatározása érdekében, hogy a személyzeti szabályzat 65. cikke értelmében a Tanács ilyen keretek között mégis figyelembe vehet-e más szempontokat, különösen egy súlyos gazdasági válság közbejöttét, meg kell vizsgálni e két rendelkezés közötti kapcsolatot.

– A személyzeti szabályzat 65. cikke és a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 3. cikke közötti kapcsolatról

60 E tekintetben elsősorban arra kell emlékeztetni, hogy a személyzeti szabályzat 65a. cikke szerint a személyzeti szabályzat XI. mellékletének célja a személyzeti szabályzat 64. és 65. cikke végrehajtására vonatkozó szabályok meghatározása.

61 Másodsorban figyelembe kell venni, hogy e melléklet, és különösen annak 3. cikke, ugyanolyan jogi kötőerővel bír, mint a személyzeti szabályzat, következésképpen mint annak 65. cikke. A személyzeti szabályzatnak a 65. cikke és a XI. melléklete ugyanabban a jogi aktusban szerepelnek, ennélfogva a normahierarchiában azonos szinten állnak.

62 Mind a személyzeti szabályzatot, mind annak összes módosítását, többek között a XI. melléklet beillesztését rendelet formájában fogadták el, amely jogi aktus az EUMSZ 288. cikk második bekezdése értelmében teljes egészében kötelező. A Bíróság a személyzeti szabályzat VIII. mellékletével kapcsolatban már kimondta, hogy a 259/86 rendelettel elfogadott személyzeti szabályzat az EGK 189. cikk második bekezdésében (amely megfelel a jelenlegi EUMSZ 288. cikk második bekezdésének) meghatározott összes jellemzővel bír, és teljes egészében kötelező (lásd a 137/80. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 1981. október 20-án hozott ítélet [EBHT 1981., 2393. o.] 7. pontját).

63 Harmadsorban a személyzeti szabályzat XI. mellékletének eredetét tekintve, e melléklet hatályos szövege az 1972-ben kezdődött, folyamatos fejlődés eredménye. E fejlődés jellemzője a díjazás éves kiigazítása módszerének mind pontosabb és kötöttebb meghatározása, mind az alkalmazott jogi aktust, mind annak tartalmát tekintve.

64 Ahogyan az a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 1973. június 5-én hozott ítélet 3. és 4. pontjából, a 70/74. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 1975. június 26-án hozott ítélet (EBHT 1975., 795. o.) 7. pontjából, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 1982. október 6-án hozott ítélet 8. pontjából kitűnik, a Tanács először 1972-ben határozott úgy, hogy kísérleti jelleggel, hároméves időtartamra két meghatározott tényezőn alapuló kiigazítási rendszer használatához folyamodik, elhagyva a két tényező számtani átlagának mechanikus alkalmazását. E megközelítésre vonatkozóan a Bíróság kimondta, hogy a Tanács e döntésével, a számára

a személyzeti szabályzat 65. cikkében a személyi állomány díjazása terén biztosított hatáskör keretében eljárva, olyan kötelezettségeket vállalt, amelyek betartására az általa meghatározott időszakra nézve kötelezte magát (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 1973. június 5-én hozott ítélet 8. és 9. pontját, a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 1975. június 26-án hozott ítélet 20–22. pontját, valamint a Bizottság kontra Tanács ügyben 1982. október 6-án hozott ítélet 8. pontját).

65 Ahogyan az a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 1982. október 6-án hozott ítélet 9–13. pontjából kitűnik, 1976-ban a Tanács a díjazások kiigazításának új módszerét fogadta el. Ezt követően a Közösségek tisztviselői és egyéb alkalmazottai javadalmazásának kiigazítására alkalmazott módszer módosításáról szóló, 1981. december 15-i 81/1061/Euratom, ESZAK, EGK tanácsi határozat (HL L 386., 6. o.) tíz évre a díjazás kiigazításának más módszerét állapította meg.

66 Végül a Tanács az Európai Közösségek személyzeti szabályzatának és a Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeknek a javadalmazás korrekciójának részletes szabályai tekintetében történő módosításáról szóló 1991. december 19-i 3830/91/Euratom, ESZAK, EGK tanácsi rendelettel az 1991. július 1-je és 2001. június 30-a közötti időszakra magába a személyzeti szabályzatba vezette be a díjazás kiigazításának módszerét, beillesztve a XI. mellékletet. A személyzeti szabályzat XI. melléklete 3830/91 rendelet szerinti szövegének hatályát kétszer hosszabbították meg, 2000 decemberében és 2003 decemberében, mielőtt sor került volna e melléklet jelenleg hatályos szövegének a 723/2004 rendelettel nyolc évre történő beiktatására.

67 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy noha a Tanács nem módosította a személyzeti szabályzat 65. cikkének szövegét, a személyzeti szabályzat XI. mellékletének elfogadásával megállapította az e cikk végrehajtására vonatkozó szabályokat. Az említett cikkben szereplő általános iránymutatásokat a személyzeti

szabályzat XI. mellékletének 3. cikke pontosítja, amelyben a Tanács bizonyos számú évre meghatározza a személyzeti szabályzat 65. cikkében előírt eljárás végrehajtásának konkrét módját, többek között a díjazás éves kiigazítására vonatkozó szempontok kimerítő felsorolásával.

68 E keretbe foglalást, amely korlátozza a Tanácsnak a személyzeti szabályzat 65. cikkéből eredő mérlegelési jogkörét, többek között két cél indokolja: a középtávú stabilitás biztosítása, valamint a kiigazítás mértékének indokoltságára vagy szükségességére vonatkozó, különösen a személyi állományt képviselő szervezetek, valamint az érintett intézmények közötti, ismétlődő viták és nehézségek elkerülése (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 1973. június 5-én hozott ítéletének 2. pontját). E tekintetben már a 81/1061 határozat első preambulumbekezdése, valamint a 3830/91 rendelet második és harmadik preambulumbekezdése jelezte, hogy a Tanács mérlegelési jogköre keretek közé szorításának célja az európai intézmények, valamint azok személyi állománya közötti harmonikus viszony fenntartása volt.

69 Márpedig az említett célok elérése érdekében szükséges, hogy a Tanács alkalmazkodjon a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 3. cikkében meghatározott szempontokhoz.

70 Emellett az e 3. cikkben előírt kiigazítási módszer lényegében azon a gondolaton alapul, hogy a díjazás emelkedése az Unió szintjén bizonyos időbeli eltéréssel ugyan, de követi a béreknek az előző év júliusa és folyó év júliusa között a referencia-tagállamokban tapasztalt növekedését, amely az említett tagállamok hatóságainak az említett időszak gazdasági helyzetére tekintettel hozott, a tisztviselőik díjazására vonatkozó döntését tükrözi. Az említett 3. cikkben meghatározott szempontok egyébként

negatív és pozitív eredményre egyaránt vezethetnek, ahogyan az e cikk 6. bekezdéséből kitűnik.

71 Ebből következik, hogy a személyzeti szabályzat XI. mellékletének elfogadásával a Tanács a személyzeti szabályzat 65. cikkéből fakadó mérlegelési jogkörével élve, önálló döntésével, e melléklet hatályban létének időtartamára kötelezte magát az említett melléklet 3. cikkében kimerítő jelleggel felsorolt szempontok tiszteletben tartására. A Bíróság által a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 1973. június 5-én hozott ítélet 9. pontjában és a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 1975. június 26-án hozott ítélet 20–22. pontjában kifejtett érvelés *mutatis mutandis* alkalmazandó a Tanács által a személyzeti szabályzat 65a. cikkével összhangban elfogadott, a személyzeti szabályzat XI. mellékletét beiktató rendeletére. Ilyen körülmények között a Tanács az említett 3. cikk alapján nem hivatkozhat arra, hogy őt az e cikkben meghatározottakon túlmenően mérlegelési mozgástér illeti meg.

72 Következésképpen a Tanács a díjazás éves kiigazítása során nem hivatkozhat a személyzeti szabályzat 65. cikkén alapuló mérlegelési jogkörére annak érdekében, hogy eltérjen a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 3. cikkében meghatározott módszertől, és az abban előírtakon túl más szempontokat vegyen figyelembe.

– A súlyos gazdasági válság figyelembevételének lehetőségéről

73 A Tanács és a beavatkozó tagállamok által hivatkozott azon lehetőséget illetően, hogy a díjazás éves kiigazítása során figyelembe lehet venni a súlyos gazdasági válságot, emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikke értelmében „ha a Bizottság által e célból rendelkezésre bocsátott objektív adatok alapján

értékelve a Közösségen belüli gazdasági és szociális helyzetben komoly és hirtelen romlás következik be, a Bizottság megfelelő javaslatokat nyújt be, amelyekkel kapcsolatban a Tanács az EK-Szerződés 283. cikkében megállapított eljárással összhangban jár el".

74 E cikk rendkívüli helyzet esetén lehetővé teszi a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 3. cikkében előírt módszertől *ad hoc* módon való eltérést, anélkül azonban, hogy azt a következő évekre nézve módosítani lehetne vagy el lehetne törölni. A személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikke ugyanis e mellékletnek a „Kivételi záradék" című 5. fejezetében szerepel. Ezzel szemben a személyzeti szabályzat XI. melléklete rendelkezéseinek módosításáról az említett melléklet „Záró rendelkezés és felülvizsgálati záradék" című 7. fejezete szól, amely egyetlen cikkből, a 15. cikkből áll. E 15. cikk meghatározza egyrészt a személyzeti szabályzat XI. mellékletében szereplő rendelkezések hatályát, másrészt a rendelkezések negyedik év végén történő felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat, amely felülvizsgálat különösen a fent említett rendelkezések költségvetési kihatásait veszi figyelembe. E cikk megemlíti azt a lehetőséget is, amikor e melléklet felülvizsgálatára az EK 283. cikkben előírt eljárás alapján kerül sor.

75 Emellett szövege alapján a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikke azt a célt szolgálja, hogy lehetőséget adjon az intézmények számára az olyan váratlan események kezelésére, amelyek inkább *ad hoc* választ igényelnek, semmint a díjazások kiigazítása „rendes" módszerének teljes módosítását. Végezetül, ahogyan azt a Bizottság a kivételi záradék alkalmazásáról szóló 1994. június 27-i jelentésében (SEC (94) 1027 végleges, II.3. alpont, 5. és 6. o.) állította, e záradék lehetővé teszi a gazdasági és szociális helyzet komoly és hirtelen romlásának figyelembevételét, amikor a tisztviselők díjazását a „rendes módszer" alkalmazásával nem lehetne kellően gyorsan kiigazítani.

76 Következésképpen súlyos gazdasági válság esetére a személyzeti szabályzat XI. melléklete különös eljárást ír elő a díjazás kiigazítására.

77 Annak érdekében, hogy a személyzeti szabályzat XI. mellékletének, és különösen e melléklet 3. és 10. cikkének kötelező jellege ne sérüljön (lásd analógia útján a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 1973. június 5-én hozott ítélet 13. pontját), és egy gazdasági válságnak a díjazás kiigazítására gyakorolt esetleges hatásáról szóló más rendelkezések hiányában, meg kell állapítani, hogy az említett melléklet hatályban létének időtartama alatt egyedül e melléklet 10. cikke ad lehetőséget a gazdasági válság figyelembevételére a díjazás kiigazítása során, és ebből következően az említett melléklet 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szempontok alkalmazásától való eltérésre.

78 E következtetésen nem változtat az a tény, hogy a személyzeti szabályzat XI. melléklete 10. cikkének alkalmazása a Bizottság javaslatától függ. Többek között az EUSZ 17. cikk (2) bekezdéséből következik, hogy e helyzet megfelel az intézmények közötti egyensúlynak, amelyet a Szerződések írnak elő, melyek a jogalkotási eljárásban főszabály szerint a Bizottságnak biztosítják a javaslattétel monopóliumát.

79 A személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikke szerint a Bizottság megfelelő javaslatokat „nyújt be" a gazdasági és szociális helyzet komoly és hirtelen romlása esetén. Tekintettel e cikk világos szövegére, nem tekinthető úgy, hogy az említett 10. cikk által a Bizottságra ruházott hatáskör gyakorlása egyszerű lehetőség volna ezen intézmény számára.

80 Emellett a Bizottságnak tiszteletben kell tartania az intézmények közötti jóhiszemű együttműködés kötelezettségét, amelyet elismer az ítélkezési gyakorlat (lásd többek között a 204/86. sz., Görögország kontra Tanács ügyben 1988. szeptember 27-én hozott ítélet [EBHT 1988., 5323. o.] 16. pontját és a C-29/99. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2002. december 10-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-11221. o.] 69. pontját), és a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta az EUSZ 13. cikk (2) bekezdésének második mondata kifejezetten is tartalmaz. Végezetül, ahogyan az az EUMSZ 241. cikkből következik, a Tanács felkérheti a Bizottságot, hogy végezze el a Tanács által a közös célkitűzések eléréséhez szükségesnek tartott vizsgálatokat, és terjesszen be hozzá megfelelő javaslatokat. Márpedig a megtámadott rendelet elfogadása előtt a Tanács az 1994-es évtől eltérően (lásd a Bizottság 1994. július 27-i, SEC (94) 1027 végleges jelentésének I. pontját, 3. oldal) semmiféle hivatalos kérést nem intézett a Bizottsághoz, amelyben felkérte volna a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikkében szereplő feladatai teljesítésére.

81 Az a tény, hogy a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikkében előírt eljárás nehézkesebb, mint az e melléklet 3. cikkében szereplő eljárás, többek között amiatt, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta abban a Parlament is részt vesz, nem mentesítheti a Tanácsot az említett mellékletben előírt szabályok betartása alól. E tekintetben rá kell mutatni, hogy maga a Tanács is elismeri, hogy a több intézmény részvételével zajló összetett eljárások akkor fejeződhetnek be a legrövidebb határidőn belül, ha létezik az eredmény gyors elérésére irányuló politikai akarat. E lehetőség következik többek között a Parlamentnek az eljárás felgyorsítására rendelkezésre álló eszközeiből, amelyeket az EUMSZ 229. cikk második bekezdése, valamint a Parlament belső szabályzata 134. cikke (4) bekezdésének második albekezdése, valamint e belső szabályzat 142. és 144. cikke tartalmaz.

82 Emellett, a megtámadott rendelet elfogadásakor fennálló helyzetről lévén szó, emlékeztetni kell arra, hogy a Tanács érvelése szerint a gazdasági válság következményei már a referencia-időszak alatt érzékelhetőek voltak, amely időszak 2009 júliusában

zárult le. Így a Tanács már 2009 nyarán intézkedhetett volna a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikkén alapuló javaslat benyújtásáról.

83 A fenti megfontolásokból következik, hogy a Tanács nem rendelkezik olyan mérlegelési mozgástérrel, amely lehetővé tenné számára, hogy gazdasági válságra való hivatkozással, a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikkében előírt eljárás lefolytatása nélkül, csupán e melléklet 3. cikke alapján a Bizottság által javasolttól eltérő díjazáskiigazítás elfogadásáról döntsön, és annak mértékét meghatározza, ahogyan azt a megtámadott rendelet 2. és 4–17. cikkében tette.

84 Következésképpen a megtámadott rendelet 2. és 4–17. cikkét meg kell semmisíteni.

A személyzeti szabályzat 65. cikkének és a személyzeti szabályzat XI. melléklete 3–7. cikkének megsértésére vonatkozó, második jogalapról

A felek érvei

85 Második jogalapjában a Bizottság azzal érvel, hogy a megtámadott rendelet 18. cikke sérti a személyzeti szabályzat 65. cikkét és a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 3–7. cikkét azáltal, hogy a megtámadott rendelet felülvizsgálatát lehetővé tevő új jogi alapot teremtett, következésképpen lehetőséget a díjazás időközi kiigazítására.

86 A személyzeti szabályzat 65. cikke ugyanis kizárólag évente teszi lehetővé a díjazás kiigazítását. A díjazás időközi kiigazításának a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 4–7. cikkében előírt lehetősége feltételezi, hogy a megélhetési költségek június és december közötti jelentősen változzanak, továbbá hogy a Bizottság javaslatot nyújtson be. Márpedig a Tanács nem kérte fel a Bizottságot erre vonatkozó javaslat benyújtására, és mindenestre a Bizottság nem nyújtott be ilyen javaslatot. A Tanács egyedül nem térhet el a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 10. cikkében foglalt eljárási követelményektől, többek között a bizottsági javaslat benyújtásától és a Parlament jogalkotási eljárásban való részvételétől.

87 Mindenestre a megtámadott rendelet 2. és 4–17. cikkének megsemmisítése tárgytalanná teszi az e rendelet 18. cikkében szereplő felülvizsgálati záradékot.

88 A Parlament hozzáteszi, hogy az EUMSZ 290. cikk nem teszi lehetővé a Tanács számára, hogy valamely végrehajtási aktusban hatásköröket tartson fenn maga számára, és hogy a személyzeti szabályzat 64. és 65. cikke, valamint XI. melléklete semmiféle jogi alapot nem nyújt az ilyen felülvizsgálati záradék elfogadásához.

89 A Tanács azzal érvel, hogy a második jogalap az elsőhöz kapcsolódik, és a Bizottság azon állításához, amely szerint a személyzeti szabályzat XI. mellékletének elfogadásával a Tanács minden mérlegelési jogkörről lemondott. A megtámadott rendelet 18. cikke nem állhat ellentétben a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 4–7. cikkével, mivel e cikkek nem ugyanarra a helyzetre vonatkoznak. Az említett 18. cikk ugyanis arra a lehetőségre vonatkozik, amikor a személyzeti szabályzatban kifejezetten kimondott rugalmasság alkalmazásával a díjazás és a nyugdíjak kiigazítása mértékének felülvizsgálatára a Bizottság javaslata alapján, a megtámadott rendeletben

előírt módon kerül sor, a pénzügyi és gazdasági válságra és az Unió gazdasági és szociális politikájára tekintettel.

A Bíróság álláspontja

90 A Bizottság második jogalapja a személyzeti szabályzat 65. cikkének és a személyzeti szabályzat XI. melléklete 3–7. cikkének a megtámadott rendelet 18. cikke általi megsértésére vonatkozik, amely előírja a megtámadott rendelet felülvizsgálatának lehetőségét. E lehetőség a Bizottság javaslatában nem szerepelt.

91 Ami a díjazás mértékét illeti, a személyzeti szabályzat 65. cikkének (1) bekezdése csupán annak éves felülvizsgálatát írja elő. Ezzel szemben a korrekciós együtthatók esetében e cikk (2) bekezdése a megélhetési költségek jelentős változása esetén megengedi ezen együtthatók időközi kiigazítására vonatkozó intézkedések meghozatalát. A személyzeti szabályzat XI. mellékletének 1–3. cikke pontosítja a díjazás éves felülvizsgálatának módszerét, és e melléklet 4–7. cikke részletesebb szabályokat tartalmaz az időközi kiigazításra és a korrekciós együtthatókra vonatkozóan.

92 Az említett rendelkezések egyike sem mondja ki azt, hogy a díjazás éves felülvizsgálata keretében olyan új szabályokat lehetne alkotni, amelyek megengedik a személyzeti szabályzat 65. cikkének (1) bekezdésében és a személyzeti szabályzat XI. mellékletének 1–3. cikkében foglalt éves felülvizsgálaton túlmenően a díjazás felülvizsgálatát vagy kiigazítását. E rendelkezések továbbá a személyzeti szabályzat 65. cikkének (2) bekezdésében és e melléklet 4–7. cikkében előírt korrekciós együtthatók időközi kiigazításától való eltérést sem teszik lehetővé.

93 Következésképpen a megtámadott rendelet 18. cikkét a személyzeti szabályzat 65. cikkének és XI. melléklete 3–7. cikkének megsértésével fogadták el, ezért azt meg kell semmisíteni.

94 A fenti megfontolásokból következik, hogy a megtámadott rendelet 2. és 4–18. cikkét meg kell semmisíteni.

95 Mindazonáltal a díjazás rendszere folytonosságának megszakadását elkerülendő, az EUMSZ 264. cikk második bekezdésének alkalmazásához kell folyamodni, és a megtámadott rendelet az Európai Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai díjazásának és nyugdíjának 2009. július 1-jétől kezdődő hatállyal történő kiigazításáról szóló, megsemmisített rendelkezéseinek, vagyis 2. és 4–17. cikkének joghatásait fenn kell tartani a Tanács által a jelen ítélet végrehajtásaként megalkotandó rendelet hatálybalépéséig.

A költségekről

96 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Tanácsot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a jelen eljárás költségeinek viselésére. Ugyanezen cikk 4. §-a első bekezdésének értelmében az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság az Európai Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai díjazásának és nyugdíjának, valamint az azokra alkalmazott korrekciós együtthatóknak 2009. július 1-jétől kezdődő hatállyal történő kiigazításáról szóló, 2009. december 23-i 1296/2009/EU, Euratom rendelet 2. és 4–18. cikkét megsemmisíti.

2) A Bíróság az 1296/2009 rendelet 2. és 4–17. cikkének joghatásait az Európai Unió Tanácsa által a jelen ítélet végrehajtásaként megalkotandó rendelet hatálybalépéséig fenntartja.

3) A Bíróság az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére.

4) A Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Litván Köztársaság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, valamint az Európai Parlament maguk viselik saját költségeiket.

Aláírások